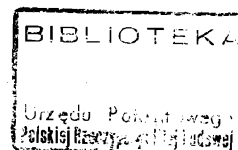

25 stycznia 1929 r.

B65 d 17/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9668.

Kl. 64 b 28.

Gustaf Lambert Ericsson
(Stockholm, Szwecja)
i Lars Erik Larsson
(Stockholm, Szwecja).

Przyrząd do otwierania puszek z konserwami.

Zgłoszono 13 września 1927 r.

Udzielono 20 listopada 1928 r.

Pierwszeństwo: 20 września 1926 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do otwierania puszek z konserwami i podobnych naczyń, w którym do otwierania lub rozcinania puszek jako przyrząd rozcinający służy drut metaliczny, najlepiej stalowy.

Wynalazek odznacza się tem, że drut tnący jest umocowany albo do ścianki puszeki wyciągalnie poprzez pokrywę wewnątrz zakładki, albo też do pokrywki wyciągalnie poprzez ściankę poniżej zakładki. Również drut może być umocowany w wycięciu w tej części pokrywki, która ze ścianką puszeki tworzy pewien kąt, dzięki temu

osiąga się to, że po wyciągnięciu drutu i po odcięciu pokrywki ta ostatnia może być odjęta bez przeszkód ze strony zakładki.

Drut tnący może być płaski i gładki lub też zygzakowaty albo falisty. Drut falisty przy wyciąganiu go wywiera działanie tnące nie tylko przez ciśnienie wywierane bezpośrednio na blachę do odcięcia, lecz również dzięki swemu wydłużeniu w wycięciu ślizga się i w ten sposób wywiera działanie w rodzaju piłowania piłą i pilnikiem. Działanie tnące dzięki temu znacznie się zwiększa.

Na rysunku przedstawiono kilka przy-

kładów wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia wierzchnią część puszek z konserwami zaopatrzoną w drut tnący, który jest umocowany na wewnętrznej stronie pokrywki i jednym końcem wystaje poprzez ściankę puszek, fig. 2 — ten sam przyrząd w widoku z góry, fig. 3 — postać wykonania puszek, w której drut tnący jest umocowany na wewnętrznej stronie ścianki i jeden z jego końców wystaje poprzez pokrywkę, fig. 4 — ten sam przyrząd w widoku z góry, fig. 5 — puszkę z falistokształtowanym drutem tnącym w widoku z góry, fig. 6 i 7 — odpowiednie urządzenia w powiększonych wymiarach, przy mocowania drutu tnącego w pokrywce albo ściance. 1 oznacza (fig. 1) pokrywkę puszek z konserwami, 2 — ściankę puszek, 3 jest drutem tnącym, który jest umocowany na wewnętrznej stronie pokrywki naokoło niej w pewnym odstępie od ścianki 2. Drut jest przylutowany do pokrywki i to albo w kilku miejscach (fig. 2) albo w całej swej długości. Jeden koniec drutu wystaje poprzez otwór ścianki 2, a koniec wystający poza ściankę zaopatrzone jest w uszko 4, w które może być wprowadzona rączka celem wyciągania drutu. Otwór mieszczący się w ściance, poprzez który drut wystaje, jest naturalnie zalutowany. Przy wyciąganiu rozciąga się ostatnio wspomniane miejsce zalutowane oraz niszczy się także zalutowanie drutu w pokrywce i ścianka rozciąga się w miarę wyciągania drutu. Wolna część pokrywki, mieszcząca się między ścianką 2 i umocowaniem drutu w pokrywce, oznaczona na rysunku liczbą 5, jest, jak to już wyżej zaznaczono, w stanie działać z możliwie największym skutkiem tnącym.

W postaci wykonania, przedstawionej na fig. 3, działanie tnące jest takie samo, z tą tylko różnicą, że rozciąga się pokrywkę zamiast ścianki puszek.

Według fig. 5 drut jest kształtu falistego i może być w tym przypadku też umo-

cowany do pokrywki albo ścianki zapomocą lutowania. Na fig. 5 drut jest umocowany do pokrywki i wystaje poprzez otwór 6 w niej umieszczony. Drut, mianowicie kształtu falistego, może też, jeżeli jest umieszczony w ściance, wystawać bezpośrednio poprzez tę ostatnią. Otwór 6, poprzez który drut wystaje, posiada kształt wycięcia, które od drutu rozciąga się naprzód w takim kierunku, w jakim dokonywa się rozcinanie przy wyciąganiu drutu. Wycięcie to ma na celu ułatwić pierwsze wcięcie się drutu w blachę. Naturalnie winno wycięcie 6 przed rozcinaniem być hermetycznie zamknięte zapomocą zalutowania.

Jak wynika z fig. 1—5, drut tnący może być umocowany do płaskiej na całej swej powierzchni pokrywki 3 albo na płaskiej ściance 2 np. zapomocą lutowania. Według fig. 6 i 7 może zamiast tego pokrywka lub ścianka być zaopatrzone w zwój 7 kształtu żłobkowego, rozciągający się naokoło, w którym ułożony jest drut. Według fig. 6 zwój jest wciągnięty do wewnątrz, a według fig. 7 zwój jest skierowany ukośnie w jedną stronę. Celem ułatwienia ślizgania się we wcięciu drutu tnącego podczas cięcia albo w celu zapobieżenia, aby drut tnący przy przecinaniu nie został uszkodzony przez materiał naczynia, powleka się drut korzystnie cyną lub innym odpowiednim materiałem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do otwierania puszek z konserwami i podobnych naczyń, zapomocą drutu tnącego zamocowanego w wycięciu w postaci żłobka albo w kanale pokrywki puszek, znamieny tem, że wycięcie albo kanał, rozciągający się naokoło pokrywki, znajduje się w pewnym odstępie od ścianki puszek i ma taki przekrój, że drut wystaje nazewnątrz pokrywki i ukośnie skierowany jest do wewnątrz w tym

celu, aby wyciągany drut tnący nie wysunął się z wygięcia albo kanału w rzeczonym kierunku po wewnętrznej stronie pokrywki.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że drut tnący jest zygzakowaty albo falisty tak, że rozciąga się przy

wyciąganiu i dzięki temu ślizga się w wycięciu, zwiększając działanie tnące.

Gustaf Lambert Ericsson.
Lars Erik Larsson.
Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

